

Contabilitatea capitalului social

Din punct de vedere patrimonial, capitalurile sunt elemente **de pasiv**.

Contabilitatea capitalurilor se realizează cu ajutorul contului **101 – „Capital”**; cu ajutorul acestui cont se ține evidența capitalului subscris și vărsat în natură și/sau numerar de către acționarii/asociații unei societăți, precum și evidența majorării sau reducerii capitalului.

- **Căi de majorare a capitalului social:**

*a) prin aducerea de noi aporturi de către noii sau vechii acționari sau asociați. Noile acțiuni se emit de regulă la un preț de emisiune care e de obicei mai mare decât valoarea nominală. Diferența dintre cele 2 valori se numește **primă de emisiune**.*

b) prin operații interne- se referă la incorporarea unor structuri de capital propriu la capitalul social (rezerve, prime de emisiune etc.).

c) prin conversia obligațiunilor în acțiuni- in acest caz, societatea. a primit anterior, un împrumut pe baza de obligațiuni, iar la scadența, cu acordul creditorului sau, in locul restituirii sumei, creditorul devine acționar la societate.

- **Căi de diminuare a capitalului social:**

a) prin retragerea acționarilor/asociaților, care solicită restituirea aporturilor proprii anterior aduse.

b) prin acoperirea pierderilor precedente.

c) prin răscumpararea acțiunilor proprii și anularea acestora.

Contabilitatea primelor legate de capital

Primele de capital sunt fonduri proprii create cu ocazia emisiunii, fuziunii sau aportului de capital. **Contul utilizat: 104 „ Prime de capital” (P)** In credit se inregistreaza constituirea primelor iar in debit utilizarea lor.

Ele au următoarele forme:

a) Prime de emisiune

Val emisiune > Val nominală \Rightarrow V.E. – V.N. = P.E.

b) Prime de aport

P.a. = valoarea aportului – V.N.

c) Prime de conversie a obligațiunilor în acțiuni

Aceste prime se determina ca diferenta intre valoarea obligațiunilor convertite in actiuni si valoarea nominala a actiunilor emise

Contabilitatea rezultatului exercițiului

Rezultatul exercițiului – se stabilește prin compararea veniturilor (v) cu cheltuielile făcute (ch) în vederea stabilirii rezultatului R: $R = V - Ch = +$ profit sau $-$ pierdere.

Contabilitatea rezultatului exercițiului se realizează cu ajutorul conturilor din grupa 12, din care fac parte conturile 121 – „Profit și pierdere” și 129 – „Repartizarea profitului”.

Contabilitatea imobilizărilor

Activele imobilizate sunt reprezentate de bunurile și valorile unei întreprinderi deținute durabil (pe o perioadă mai mare de un an), cu lichiditatea mai mare de 1 an, care nu se consumă la prima utilizare, nu-și schimbă forma pe parcursul utilizării acestora iar valoarea lor se recuperează eșalonat prin includerea în cheltuielile mai multor perioade contabile. Din punct de vedere financiar, sunt considerate alocări permanente sau active cu o lichiditate redusă.

Activele imobilizate pot fi clasificate în: necorporale, corporale și financiare. În structura activelor imobilizate corporale și necorporale pot fi incluse și activele imobilizate în curs.

Contabilitatea acestora se realizează cu ajutorul conturilor din clasa 2 – „**Conturi de imobilizări**” (A). cu următoarele grupe:

- Grupa 20- Imobilizări necorporale,
- Grupa 21- Imobilizări corporale,
- Grupa 22- Imobilizări corporale în curs de aprovizionare,
- Grupa 23- Imobilizări în curs,
- Grupa 26- Imobilizări financiare,
- Grupa 28- Amortizări privind imobilizările,
- Grupa 29- Ajustări pentru deprecierea sau pierderea de valoare a imobilizărilor.

La nivelul unei întreprinderi intrarea imobilizărilor necorporale și corporale se poate realiza prin *aporturile în natura ale proprietarilor, achiziționate cu titlu oneros, construcția și producția proprie, obținute cu titlu gratuit prin donație sau plusuri la inventar, precum și prin asocierea, fuziunea sau achiziția de întreprinderi*. Respectând criteriul de mai sus, în continuare sunt prezentate înregistrările proprii intrărilor de imobilizări necorporale și corporale. Nu sunt prezentate operațiile privind aporturile în natura, deoarece ele au fost redată la contabilitatea operațiilor specifice capitalului.

1. În cazul intrării prin achiziție cu titlu oneros, documentul justificativ este "*factura*" care consemnează toate elementele de detaliu privind costul de origine al imobilizărilor. Totodată, se întocmește *procesul – verbal* corespunzător naturii și destinației activului imobilizat, cum sunt:

a) procesul - verbal de recepție, pentru mijloacele fixe independente care nu necesită montaj și nici probe tehnologice (utilaje pentru intervenție, unelte, accesorii de producție, mijloace de transport auto, animale etc.);

b) procesul - verbal de recepție provizorie, în cazul utilajelor care necesită montaj, precum și clădirile și construcțiile speciale care nu merită procese tehnologice;

c) procesul - verbal de punere în funcțiune, pentru utilajele și instalațiile care necesită montaj, precum și clădirile și construcțiile speciale care merită procese tehnologice;

d) procesul - verbal de constatare finală, pentru sondele de injecție, precum și sondele provenite din lucrările geologice care au dat rezultate.

Pe baza facturii și documentelor complementare prezentate mai sus se face înregistrarea:

4426

2. Pentru imobilizarile necorporale si corporale obtinute din productie proprie, înregistrarea efectuata

pe baza *bonului de predare si a procesului - verbal de receptie* corespunzator pentru costul de productie este:

$$20, 21, 23 \quad = 72$$

3. Intrarile de imobilizari prin aport în natura, pe baza *procesului - verbal de receptie*, se înregistreaza la valoarea de aport:

$$20 \text{ sau } 21 \quad = 1012$$
$$1042$$

4. Intrarile de imobilizari cu titlu gratuit prin donatii sau prin plusuri de inventar se înregistreaza la

valoarea curenta (actuala), pe baza *procesului - verbal de receptie*:

$$20 \text{ sau } 21 \quad = 4753$$

La nivelul unei întreprinderi ieșirea imobilizarilor necorporale si corporale se poate realiza prin vânzare, restituirea aportului către asociați, înregistrarea descreșterii din reevaluare,

CONTABILITATEA MARFURILOR -GR. 37

Marfurile reprezinta ansamblul bunurilor economice cumparate de o unit. ec. in vederea revanzarii lor in aceeasi stare.

Marfurile se inregistreaza in contabilitate in urmatoarele modalitati:

- la costul de achizitie; Cost de achizitie este pretul cu care sau achizitionat marfurile , mai putin TVA deductibila.
- la pretul cu ridicata (la depozite). *Pretul cu ridicata = Cost de achizitie + Adaosul comercial (profitul comerciantului).*
- la pretul cu amanuntul (la detailisti). *Pretul cu amanuntul = Cost de achizitie + Adaosul comercial (profitul comerciantului) + TVA neexigibila (care la vanzarea marfurilor devine TVA colectata).*

La vanzarea marfurilor cu ridicata adaosul comercial aferent marfurilor iesite din gestiune se calculeaza inmultind coeficientul $K \times RC 707$.

$$\text{unde } K = \text{Sic } 378 + \text{Rc } 378 / \text{Sid } 371 + \text{Rd } 371$$

La vanzarea marfurilor cu amanuntul adaosul comercial aferent marfurilor iesite din gestiune se calculeaza inmultind coeficientul $K \times RC 707$.

$$\text{unde } K = \text{Sic } 378 + \text{Rc } 378 / (\text{Sid } 371 + \text{Rd } 371) - (\text{Sic } 4428 + \text{Rc } 4428)$$

Alte ct. utilizate sunt: **607** „Cheltuieli privind marfuri” si **707** „Venituri din vanzarea marfurilor”, **4428** „TVA neexigibila”

In contabilitatea marfurilor pot exista o serie de reduceri asupra cumparaturilor:

- 1) reduceri cu caracter comercial: rabatul, remiza, risturnul.

2) reduceri cu caracter financiar (sconturi).

Rabaturile sunt reduceri acordate cumparatorului pentru marfa cu defecte de calitate si se aplica asupra pretului de vanzare.

Remizele sunt reduceri acordate pentru vanzari mai mari decat volumul convenit sau ca o consideratie fata de client.

Risturnurile sunt reduceri de pret calculate asupra tuturor cumpararilor si sunt acordate de catre furnizor clientilor pentru cumparari repetate, ce depasesc o valoare data (se acorda la sfarsitul anului).

Sconturile de decontare sunt reduceri pentru clienti, acordate daca acestia isi achita datoriile inainte de scadenta.

Marfurile pot fi inregistrate astfel: la pretul de aprovizionare (la costul de achizitie), la pretul cu amanuntul, la pretul cu ridicata (in depozitele „angros”), inregistrate la vanzarea in rate, sau a celor primite spre vanzare in consignatie.